
1 / 6

அதோடும் எக்சிகியூபிவ் விடும்வதாயில்லை.. ரமேஷை சாக் கு வதைத் து பொதுவாகப் பசே ஆரம்பித் து விட்டான் , 'திஸ் ஜாப் ஈஸ் நாட் கிரியேட்டட் ;ஃபார் யூ! திஸ் ஆப் பர்ச் சூனிபி இஸ் கிவன் ஃபார் அஸ்', மனைட் இட் ஜனெப் பில் மனே!' கிரகேக் அபிமகைளிடம் அதன் எஜமானன் சாட்டயைச் சொட்குக் கிப் பசேவது போல இருந்தது அந்தச் ;சுழ்நிலை. எல்லோரும் ஒரு கணம் பீ தியுடன் திரும்பிப் பார்த்தனர் . எக்சிகியூபிவ் விரும்பியதும் அதைத் தான் .

இமபைப் பததைத் தவிர வறேறு எந்த எதிர் வினையும் புரியாமல் எலக்ட்ரானிக் கருவிகளபைப் பபோல அசயாமல் கடுட்டுக் கொண்டனர் ஊழியர்கள்.

அவன் நகர்ந்து விட்டதை உறுதிசெய்து கொண்டு, மெல்ல முன்க ஆரம்பித்தான் ரமஷே. 'என்ன மனுசனயா இவன்! ரெண்டு நாளகைக்கு முன்ன கட்ட எட்டும் மணிக் கு வந்து ஒரு கொட்டசேனகைக் கொடுத்து அபிக் கச்சொன்னான்.. மறுவார்த்தை இல்லாமல் சஞ்சு கொடுத்துட்டும், எட்டமேக காலுக்குத்தான் கிளம்பினனே.. வறிக் ஃபனை, வறிக் ஃபனை தட்டிக் கொடுத்துட்டும்.. "ரமஷே ஏன் தறியுமா உன்கிட்ட வந்து வலையைகைக் கொடுக்கிறனே. நீ சின்ன சியரா செய்வ. ஓர்க்கும் நீட்டா இருக்கு வறிகுடனு' சொல்லிட்டுப் போனாய்! இன்னிக் கு வந்து என்னமா பச்சுறான் பாத் தியா.. ரொம்ப பயங்கரமான ஆளும் பா!"

Written by தமிழ்நாடு கம்
Thursday, 29 July 2010 17:31 -

"அவங்களுக்கென்ன, வலே முபிஞ்சா போதும்.. மத்தவனும் மனுஷன் தானேன்னு நனைச்சாதானே.. இன்னிய பொழுதுக்கும் நாம வலே சைஞ்சாலும், எந்த மொதலாளியும் திருப்திப்பட மாட்டான். நீ வாடாமணி.." என்று சித்தாளனைக் கப்பிட்டவாறு மட்டப்பலகையை ஒரு ஓரமாக எறிந்தார் கதாத்தனார். உணர்ச்சிபெற்றது போல அதுவும் துள்ளிப்போய் ஓரமாய் விழுந்தது.

கம்ப்யூட்டர் மவுஸை விற்ப்புடன் வருபியபபி, மட்டப் பலகையையே ஆசையுடனும், ஏக்கத்துடனும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன ஊழியர்களின் விழிகள்.

தூரணை. சண்முகம்